

Kövér László: Az unió gazdasági, katonai, politikai értelemben soha nem volt olyan gyenge, mint most

Kövér László

FOTÓ: NAGY BALÁZS

- VANNAK OLYAN JELEK, AMELYEK ALAPJÁN LEHETSÉGES LENNE EGY ÉLETKÉPES EURÓPAI UNIÓ LÉTREHOZÁSA
- A BRIT EK ÚTKERESÉSE, A VISEGRÁDIÁK KÖZÖS MUNKÁJA PÉLDA ARRÁ, HOGY A PROBLÉMÁKAT MEG LEHET VITATNI

Az euró nem lett világpénz, a közös védelmi politika helyett az Egyesült Államok haderő-telepítése van napirenden az unió egyes országában. A közösség gazdaságilag nem lett szuverén, és nem alakított ki gyümölcsöző gazdasági kapcsolatot Oroszországgal – mondta a lapunknak adott interjújában Kövér László, az Országgyűlés elnöke. Szerinte épp az ellenkezője történt, az unió belebonyolódott a kilátástalan szankciópolitikába, s miközben minden az amerikai érdekeknek megfelelően alakul, a konfliktus minden gazdasági és politikai terhet az unió szenvedni el. Az Európai Unió gyenge, nincsenek közös értékek, nincs önálló akarat és problémamegoldó képesség – hangsúlyozta. [belföld 4-5. oldal](#)

BIZALOM ÉS ÁTTÖRÉS

„A GAZDASÁGILAG LEGSTABILABB ORSZÁGOK KÖZÉ EMELKEDTÜNK”

HUNYOR ERNA

A brüsszeli pénzek lehívásában a régió legsikeresebb országa lettünk – közölte a lapunknak adott interjújában Bánki Erik, az Országgyűlés gazdasági bizottságának elnöke. Hangsúlyozta, amíg 2010-ben a világ tíz legkockázatosabb gazdasága között tartották számon Magyarországot, addig ma már Közép-Európa legjobban teljesítő gazdasága vagyunk, a pénzügyi stabilitás terén pedig az EU 28-ak élbolyába tartozunk. A 2014-ben kialakult befektetői bizalomnak köszönhetően 5200 milliárd forintnyi külföldi befektetés jött hazánkba. Azzal, hogy ezt a stabilitást a Magyar Nemzeti Bank segítségével megerősítettük, a magyar államkötvények iránt nagyon komoly kereslet indult meg, így a magyar államadósság finanszírozásában is jelentős áttörést értünk el. [gazdaság 11. oldal](#)

EGÉSZSÉGÜGYI ERŐSÍTÉS

PARTNERSÉG ÉS BÉRRENDEZÉS AZ ÚJ SZERVEZET PROGRAMJÁBAN

JOBBÁCYI ZSÓFIA

A következő év elejétől kezd megérdekkelő munkáját a Rezidensek és Szakorvosok Szakszervezete, azaz a Reszasz. A csoport egyik életre hívója Dénes Tamás, a Magyar Rezidensszövetség elnöke, aki elmondta, a bérrendezés után partnerek lesznek a betegek érdekeit szolgáló átalakításokban. Dénes Tamás határozottan elutasította, hogy a Magyar Orvosi Kamara helyett alakult volna a szervezet. Tevékenységük és képviseltek minden egészségügyi dolgozóra kiterjed majd annak érdekében, hogy átgóró bérrendezést érjenek el a következő években. Onodi-Szűcs Zoltán egészségügyért felelős államtitkár kijelentéseire utalva hozzátette, a bérrendezés után vagy azzal párhuzamosan a betegek érdekeit szolgáló átalakításokban „partnerek leszünk”. [belföld 2. oldal](#)

AZ ADÓCSÖKKENTÉS ÉVE JÖN

Működnek a kormányzati reformok, csökken az szja, emelkednek a bérek, kedvezőbb lesz az otthonteleptési kedvezményrendszer – mondta Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára a 2016-os esztendő kapcsán, amelyet az adócsökkentés évének nevezett. [belföld 3. oldal](#)

ÚJRAELOSZTÁS

Hetvenmilliárd forint átcsoportosításáról döntött a kormány az idei büdzsében keletkezett megtakarításokból, illetve a rendkívüli kormányzati intézkedések keretéből. Néhány tárca mellett a legnagyobb nyertes az Eximbank, amelynek tőkéje húszmilliárd forinttal emelkedik. [gazdaság 9. oldal](#)

DICSÉRET HAZÁNKNAK

A terrorizmus miatti biztonsági kockázat hatalmas, az pedig a berlini vezetés „szegénységi bizonyítványa”, hogy a párizsi terroristámadások óta még mindig nincs „megbízható ellenőrzés” a határokon – közölte a bajor belügyminiszter, aki hazánk schengeni határvédelmét is méltatta. [külföld 6. oldal](#)

Kövér László: Meg kell állítani a lopakodó „brüsszelizációt”

- AZ UNIÓ GAZDASÁGI, KATONAI, POLITIKAI ÉRTELEMBEN NEM VOLT SOHA OLYAN GYENGE, MINT MOST
- NINCSENEK KÖZÖS ÉRTÉKEK, NINC ÖNÁLLÓ AKARAT ÉS PROBLÉMA-MEGOLDÓ KÉPESSÉG
- AZ UNIÓ ÁTSZERVEZÉSÉHEZ AKKORA BÁTORSÁG KELLENE, MINT EGYKOR A KÖZÖSSÉG MEGALAPÍTÁSÁHOZ

„Ha az európai jobbközép politika nem tud visszatérni a konzervatív gyökereihez, ha nem tud kibújni a korrupt baloldal öleléséből, akkor a rendszeren kívüli bal- és jobboldali pártok törnek előre”

FOTO: NAGY BALÁZS

PINDROCH TAMÁS

Az unió gazdasági, katonai, politikai értelemben nem volt soha olyan gyenge, mint most. Nincsenek közös értékek, nincs önálló akarat és problémamegoldó képesség. A visegrádi négyek együttműködése és a britek uniós utkeresése mutatja, hogy a problémákat észszerűen meg lehet vitatni, és megoldást is lehet rájuk találni – mondta a lapunknak adott interjúban Kövér László, az Országgyűlés elnöke. Az unió válsága kapcsán úgy fogalmazott, mindenekelőtt meg kell állítani a lopakodó „brüsszeliációt”, amely lépésről lépésre veszi el a döntési kompetenciát a tagállamoktól. Meggyőződésem – hangsúlyozta –, hogy Közép-Európának hivatása van az egységes Európában, de ezt csak akkor képes betölteni, ha a térség népei képesek az ösztöne és kölcsönös kiengesztelődésre.

Tavaly ősszel úgy tűnt, hogy hullámvölgybe került a Fidesz, visszacsúszott a támogatottságuk. Ön szerint minek köszönhető, hogy a felmérések szerint ismét kétharmados arányban győzzenek a választásokon?

– Önmagunkhoz és jó néhány uniós tagországhoz képest is figyelemre méltó teljesítményt nyújtott az ország az elmúlt öt évben. Vessük csak össze Görögország helyzetével, amely 2010-ben szintén a csőd szélén állt, viszont egyáltalán nem lépett előre. A makrogazdasági mutatóink, a jövedelemnövekedés tendenciája, a foglalkoztatottság, munkanélküliség adatainak javulása azt mutatja, hogy relatív értelemben jól állunk. Azért használnom a „relatív” jelzőt, mert ha az elmúlt öt év európai átlagát vesszük alapul, akkor még hosszú ciklusokon keresztül kell azért kitartanunk, az ország szerkezetét úgy irányba húzva dolgoznunk, hogy elérjük a céljainkat. A támogatottságunk pedig annak következménye, hogy az emberek nem a virtuális valóságban élnek, a politikai döntéseikben az befolyásolja őket, amit naponta tapasztalnak, a jelen történéseit pedig össze tudják hasonlítani a korábbi élethelyzetekkel.

Nem aggódtok, amikor tavaly az internetes felmérések után elkezdett csökkenni a Fidesz népszerűsége?

– Az ellenzéknek és a mögöttük álló külső erőnek egy nem létező ügyből sikerült hecckampányt felépíteni, és időlegesen negatív befolyásolni a támogatottságunkat. Nem tekintem hosszú távon fenntarthatónak az akkori pillanatnyi helyzetet, az egy speciális lélektani szituáció volt, aminek el kellett múlnia.

De az év elején két időközi választást is elvesztett a Fidesz. Történelmietlen a kérdés, de akkor is vissza tudták volna szerezni a támogatottságukat, ha nem tör ki a migrációs válság?

– Ezek az időközi eredmények komoly figyelmeztetések voltak ugyan, de nem az volt az érzésem, hogy a saját sorsunk kicsúszott volna a kezünk közül. Ellenkezőleg: a népszerűségvesztés – a választások után megfigyelhető politikai apályon túl – éppen saját szerencsétlenkedéseinknek volt a következménye, amelyek ugyanakkor önmagukban nem érintették az emberek lényegbevágó érdekeit. Azt gondolom, hogy a bevándorlási válság nélkül is visszaszerztük volna a támogatottságunkat, de nem olyan

gyors ütemben, mint ahogy az be-következett. Igazi vészhelyzetbe került az ország, ez a válság súlyosabb és messzebbre ható problémát teremtett, mint az ötlet szintjén sem létező internetadó. Egy ilyen helyzetben lehetett volna hibázni is. A határozott, kemény fellépés viszont azt eredményezte, hogy az emberek azt tapasztalták, a kormányra a legképzettebb helyzetekben is lehet számítani, a kabinét biztonságát nyújtott számukra.

A Fidesznel maradván, a párt jövőjével kapcsolatban fogalmazta meg a kongresszusukon, hogy be kell vonni a fiatalokat a párt életébe. Hogy kell elképzelni a fiatalítási folyamatot?

– A generációváltás – a biológia törvényzerűségeinek következményeként – elkerülhetetlen minden szervezet életében. Nem mindegy azonban, hogy egy párt képes ezt tudatosan és fokozatosan végrehajtani, vagy pedig pusztán elszenvédoja annak – mondjuk egy választási kudarc járulékos következményeként. Az MSZP tekintetében is egyfajta állatorvosi lóként áll előtűnik: a választók fiatalabb generációival már régóta kapcsolatot veszett kéző kádárista pártelit pánikrohamában a nyakába vette Gyurcsányt, aki – a maga zavaros személyiséggel – tönkreteszte a párt amúgy is omladozó önazonosságát. A katasztrofális bukásból pedig olyan fiatalbereknek kellene kiemelni az MSZP-t, akik a régi gárdához képest nem tekinthetők minőségi eseménynek. Elkerülendő ezt a helyzetet, a Fidesznek tudatosan és helyi szervezetek szintjén is, folyamatosan törekednie kell a fiatalok bevonására, a tudás átadásra és a felelősség megosztására. Már magától „fiatalítást” is csak a fiatalokkal lehet véghezvinni. Ez a kormány tette eddig a legtöbbet a fiatalokért – a piacépítés tudás megszerzésének elősegítésétől a foglalkoztatási támogatásokon át a gyermeknevelés terhének enyhítéséig –, de ezt hitelesen csak a fiatal politikusok képesek saját korosztályos társaik felé közvetíteni, s rávenni őket, hogy saját jövőjük érdekében vállaljanak közelebbi szerepet. Persze az sem árt, ha az idősebbek közül is „mindenkinek hozzájárul – legalább – még egy ember”, a gyermekét vagy az unokáját.

Miért tartotta szükségesnek, hogy egy cseh lapnak nyilatkozzon arról, se Szlovákiát, se Csehországot nem kellett volna felvenni az Európai Unióba, mivel még mindig a jogrendjük részét képezik a Benes-dekrétumok, azaz a kollektív büntetés érvényes alkalmazása.

– Se fontosnak, se szükségesnek nem tartottam, hogy nyilatkozzam erről, csak válaszoltam egy szlovák – egyébként magyarul kitűnően beszélő – újságíró azon kérdésére, hogy Magyarország követeli-e a Benes-dekrétumok eltörlését. Aztán kérdezte ezt – tulajdonképpen logikailag oda nem tartozóan –, hogy üdvözöltem a visegrádi országok együttműködését a déli határszakaszunk megvédésében. Kifejtettem, ez precedens lehet arra, hogy a történelmi tanulságokat levonva, a közös érdekeket felismerve képesek vagyunk közösen cselekedni. Reményemet fejeztem ki, hogy egyszer majd az ilyen pragmatikus érdekelismerésből fakadó közös cselekvés reflexszé válik, és elvezethet a közép-európai államok megközelítéshez. Ennek előfeltétele, hogy a történelemben egymásnak

okozott nemzeti sérelmeket meggyógyítsunk, meg tudjuk beszélni, és meg tudjunk egymásnak bocsátani. Üdvözöltem az előző cseh kormány alatt a kényszerköltségvetéssel sújtott németek felé tett gesztusokat, s a magunk vonatkozásában pozitív példaként említettem a vajdasági magyarok kollektív büntösségét kimondó jogszabályok eltörlését a szerb kormány részéről. Európa sajnos magába fogadta a kollektív büntösség elvét Csehország és Szlovákia uniós csatlakozásával, ezzel semmibe vette a saját maga által hangoztatott értékeket is. A 2004-es cseh és szlovák belépéskor az volt az uniós stratégia érdeke, hogy ne foglalkozzon a Benes-dekrétumokkal.

A szűzdenémeket sorsán keresztül leginkább érintett Németország szemtől, a többi tagországot pedig nem érezte úgy, hogy agálniuk kellene ellene. A nyilatkozatomban nem mondtam, hogy követeljük a dekrétumok eltörlését, de újra elutasítottam a kollektív büntösség elvét, amit korábban már számtalanszor megfogalmaztunk. Egy magyar politikus a jövőben sem mondhat mást erről. Meggyőződésem, hogy Közép-Európának hivatása van az egységes Európában, de ezt csak akkor képes betölteni, ha a térség népei képesek az ösztöne és kölcsönös kiengesztelődésre, ha belátják, hogy nemzeti önazonosságukat nem a velük együtt élő más népek önazonosság-védő törekvései fenyegetik. A valódi megközelítés fele pedig az első lépés annak belátása, hogy a világháborúban a győztesek oldalán is követek el bűnöket, s a veszteségek is szenvedhettek el méltánytalanságokat, sőt lehettek áldozatok is. Így értelemben nem lehetnek „bűnös népek”, erkölcsi értelemben pedig – Radnótiával szöve – mind azok vagyunk, s tudnunk kell, „miben vétkezünk, mikor, hol és miképp”.

Ha már érintette az Európai Uniót, ön szerint mi lesz a közösség sorsa?

– Első kormányzásunkkor, az évezredfordulón az unió még közel állt ahhoz, hogy önálló, erős közösség legyen belőle. Akkoriban indult útjára az euró, amellyel az volt a cél, hogy a dollárhoz hasonlóan világépp legyen. Hosszas viták zajlottak a közös védelmi és biztonságpolitikaiáról, a NATO és egy felállítandó önálló európai uniós haderő kompatibilitásáról. Egy idő után viszont megszűnt ez a diskurzus. Az euróvezet megrogyott, és ha Görögország továbbra is tagja marad, nem állíthatjuk, hogy túl lenne a válságon. Az ukrán válságot teljesen értelmetlen módon, mint egy kétajús szekrényt rántotta magára az unió. A krízis első pillanatában látszódtott, hogy ezzel sokkal nagyobb baj kerekedik a dologból annál, mint amit el akartunk kerülni. Aztán jött a tömeges bevándorlás, amely betört az uniós krízist. Európa kudarcot vallott. Az euró nem lett világépp, a közös védelmi politika helyett az Egyesült Államok haderő-telepítése van napirenden az unió egyes országaiban. A közösség gazdaságilag nem lett szuverén, és nem alakított ki gyümölcsöző gazdasági kapcsolatot Oroszországgal. Épp az ellenkezője történt, az unió belebonnyolódott a kilitástalan szankciopolitikába, s miközben minden az amerikai érdekeknek megfelelően alakul, a konfliktus minden gazdasági és politikai tétét az unió szenvedti el. Washingtonból az

európai bevándorlási áradatot is fülíg érő szájjal figyelik. A kontinensnyi országban most arról folyik a vita, hogy fogadjanak-e be évi egy-két ezer főt, vagy inkább ne engedjenek be senkit. Az unió gazdasági, katonai, politikai értelemben nem volt soha olyan gyenge, mint most. Nincsenek közös értékek, nincs önálló akarat és problémamegoldó képesség.

De akkor mit csinál, kit képvisel Brüsszelben a bizottság, az uniós bürokrácia?

– A nemzetállamokra próbál európainak láttatni, valójában külső érdekeket rákényszeríteni.

Akkor mi értelme van az Európai Uniónak?

– Így önmagában semmi értelme nincs. De arra a logikus kérdés, hogy egy esetleges felbomlás után mi következhet be, az az egyetlen válasz, hogy az uniónak nincs alternatívája. Ha megszűnne a közösség, csak rosszabb helyzet alakulna ki a mostinál. A visegrádi négyek együttműködése és a britek uniós utkeresése mutatja, hogy a problémákat észszerűen meg lehet vitatni, és megoldást is lehet rájuk találni. Ezek olyan jelek, amelyek azt mutatják, hogy lehetséges egy másik, életképes Európai Unió is. Viszont a mostani közösség átszervezéséhez legalább akkora bátorság kellene, mint egykor a közösség megalapításához vagy az új tagállamok sorozatos felvételéhez kellett. Európa azóta van identitásavarban, amitől elfeledkezett arról, hogy nemzetállamok elsősorban gazdasági, majd erre épülő politikai együttműködéséből született. Az Európai Unió akkor került válságba, amikor az önmaga által létrehozott bürokrácia egyfajta gólemként önálló életre kelt, önálló akaratképző erő lett belőle, és a nemzetállamok feje fölé nőtt, fokozatosan háttérbe szorítva az együttműködés meghatározó alapelvét, a szubsidiaritást.

És ki áll a gólem mögött?

– Ez az, amit nem tudhatunk. Csak találgatunk, hogy amikor Jean-Claude Juncker bizottsági elnök – akinek a karaktere engem egyébként a szovjetek által 1947-ben Nagy Ferenc miniszterelnök helyébe ültetett Dinnyes Lajosra emlékeztet –, vagy valamelyik uniós biztos megszólal, akkor valójában Angela Merkel, az Egyesült Államok gazdasági politikai érdekcsoportjai, transznacionális, transzatlanti érdekellobbcsoporthoz, vagy épp a Bilderberg-csoport hangját halljuk-e. De lehet, hogy valami más vezeti őket. Az biztos azonban, hogy velük szemben van alapja az emberek bizalmatlanságának, tehát nagy a baj. Bizalom nélkül ugyanis semmilyen hosszú távú együttműködés nem képzelhető el. Úgy látom, hogy ezt a bizalmatlanságot viszont bürokrácia jelenlegi politikai vezetői nem veszik észre, vagy nem veszik komolyan.

Ön tehát megtartaná a gazdasági és vámuniót, viszont a közös politikai vezetést, a bürokrácia szintjét visszanyerné?

– Mindenekelőtt meg kell állítani a lopakodó „brüsszeliációt”, amely lépésről lépésre veszi el a döntési kompetenciát a tagállamoktól. Az Európai Parlament létrehozása például a legzenálisabb demokráciellenes lépése volt a demokrácia zászlaját egybogtató federalistáknak. Az Európai Parlament tevékenysége ugyanis nem a bizottság ellenőrzésére, hanem a va-

lódó népképviselést és a közvetlen ellenőrzést alapuló nemzeti parlamentek által megvalósított valódi demokrácia korlátozására irányul. Jellemző, hogy időről időre felmerül egy olyan elképzelés, mely szerint az uniós választásokon már ne is legyenek nemzeti listák, csak európaiak. Ez azt jelentené, hogy a nemzeti érdekképviselést a mai minimális szintjéről a nullára csökkentene a brüsszel-strasbourg pseudoparlamentben. Csak hogy mi, európaiak – képtelenek szólni – vagy flamandok vagyunk vagy vallonok, és semmi kedvünk ahhoz, hogy „belgát” csináljanak belőlünk.

Már korábban is mondta azt, hogy az európai kormányzó éltek nagy bajba kerülhetnek, ha nem változtatnak politikájukon. Mi várhat az európai jobbközépre?

– Ugyanannyi, ahogy Németországban, Ausztriában vagy másutt, az unióban egyfajta nagykoalíció kormányoz, alig-alig különbözik egymástól a magukat még kereszténydemokratának és szociáldemokratának mondó politikai elitet. Ez az inprodutív érdekházasság hatarozza meg az európai politikát. Az Európai Parlamentben is ez történik, a két oldalt leosztotta egymás között a posztokat. Hogy ez hová is vezet, jól mutatja a minapi spanyol, a korábbi görög választás, de ennek jelei már Németországban és Franciaországban is megfigyelhetők. Ha az európai jobbközép politika nem tud visszatérni a konzervatív gyökereihez, és a néhai francia külügyminiszter, Robert Schuman hitvallását – miszerint Európa keresztény lesz, vagy nem lesz – nem tudja újra magáévá tenni, ha nem tud kibújni a rendszert baloldali ölelésből, akkor a korrupción kívül bal- és jobboldali pártok törnek majd előre a választásokon.

Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon kormányának után, 2010-ben még az ötvenediké voltunk a korrupciós világranglistán, de az akkori amerikai nagykövet nem emelte fel a szavát a jelenség ellen. Minek tulajdonítják, hogy öt évvel később, na-ha hét helyet javítottunk ezen a besoroláson, az új nagykövet kikelt a magyarországi korrupció mértéke ellen?

– Csak nálunk számít újdonságnak a külföldről érkező kritika elutasítása. Csehországban például ilyen esetben már a kilencvenes évek elejétől minden külföldi udvariasan hazatérnek, hogy foglalkozzanak csak a saját országuk ügyeivel, ahhoz értsenek annyira, ne a csehekéhez. Ettől még az ottani belpolitikába való beavatkozás intenzitása nem lett kisebb, mint nálunk, csak kevésbé hangos, és nem nagyköveti nyilatkozatokban ölt testet. Szerintem nálunk is a cseh példa a követendő. Világossá kell tennünk, ha komolyan vesszük a demokráciát, nem az Egyesült Államok nagyköveteinek kell megmondania, hogy mi a helyes irány nálunk, hanem a magyaroknak, négyven éve a választásokon. Az amerikai nagykövetet pedig emlékeztethetnénk: ha a második világháború után Washington nem dobta volna oda Magyarországot büntetésekként, Lengyelországot és Csehszlovákiát pedig „jutalomból” Sztálin karmai közé, akkor a közép-európai népek ezt a jogukat már 1945 óta egyfolytában gyakorolhatták volna. Biztos lehet abban is, hogy nem ott tartanánk, ahol most. ■